

stemme – nemlig at vi stemmer for vores eget forslag, som er et godt, gennearbejdet forslag, der alt andet lige vil fjerne ventelisterne, og som vil gøre, at brugerne af høreapparater får en valgfrihed på linje med alle andre, der har behov for individuelt tilpassede, kropsbårne hjælpemidler.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 179: Forslag til lov om gennemførelse af Europol-konventionen.

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 27/2 97. Første behandling 18/3 97. Betænkning 20/5 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Keld Albrechtsen (EL):

Desværre må vi jo konstatere, at der her er tale om, ligesom det også er tilfældet med det næste lovforslag om Schengenkonventionen, en absolut rekord i lovsjusk og lovjask og i ubegrundet hastværk. Selv de sædvanlige høringsprocedurer er blevet tilsidesat. Væsentlige, helt afgørende spørgsmål lå ubesvaret, da flertallet mente, at de kunne afslutte sagen ved at afgive betænkning fra Retsudvalget.

Blandt de spørgsmål, som man har nægtet at tage alvorligt, er grundlovsproblemet: dette, at man nu udstyrer EF-Domstolen med beføjelser til at træffe disse såkaldte præjudicielle afgørelser – altså afgørelser, der vil være bindende for danske domstole i konkrete sager.

Her er altså efter Enhedslistens opfattelse helt klart tale om suverænitetsafgivelse, og det kan kun finde sted ved at anvende grundlovens § 20. Det kan naturligvis ikke ske ved at anvende grundlovens § 19, sådan som regeringen nu forestiller sig.

Derfor må vi antage, sådan ligger det i hvert fald belyst fra andre sider end Justitsministeriets, at regeringen er på vej ud i et direkte grundlovsbrud. Man har ikke fra regeringens side

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 41: Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af reglerne i § 58 om høreapparater).

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.

(Fremsat 30/10 96. Første behandling 28/11 96. Betænkning 15/5 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

ønsket at inddrage uafhængige eksperter til bedømmelse af det spørgsmål. Man har beholdt sig til et på forhånd bestilt svar fra Justitsministeriet om det spørgsmål. Det må antages, at dette her siden hen vil give anledning til sager ved domstolene.

Herudover findes en lang række uafklarede problemer, bl.a. vedrørende gennemførelsesforanstaltninger, som man ikke har kunnet afgive svar på fra justitsministerens side, inden man afgav betænkningen.

Vi ved stadig væk ikke, hvordan f.eks. aftaler mellem Europollandene og tredjelande vil komme til at se ud, og hvad de vil indebære af udlevering af oplysninger om danske statsborgere til f.eks. det hemmelige politi i Rusland, Tyrkiet, Kina eller andre lande, som man måtte indgå aftaler med. Alt dette har flertallet valgt at lægge til side, og nu kaster man sig så ud i noget med bind for øjnene, som man ikke aner konsekvenserne af.

Hertil kommer det spørgsmål, som vi har bedt om at få samråd om – men det samråd kunne man heller ikke afvente, før man afgav betænkning – nemlig det spørgsmål, der er blevet rejst af bl.a. Registertilsynets direktør i Det Fri Aktuelt i lørdags. Spørgsmålet vedrører det problem, at oplysninger om danske statsborgeres politiske tilhørsforhold vil kunne indgå i Europols registre og vil af danske politifolk kunne trækkes ud af disse registre, selv om det efter dansk registerlovgivning, som registerdirektøren udtrykte det i Det Fri Aktuelt, er absolut forbudt – jeg gentager: absolut forbudt – for dansk politi at anvende til noget som helst formål.

Disse oplysninger om danskeres og også flygtninges og indvandreres politiske holdninger vil altså blive registreret i Europol, uden at vi har nogen som helst kontrol med det. Alt i alt kan man uden at gå til nogen form for overdriivelse sige, at her er tale om en skandale, ganske enkelt en skandale.

Der er fire folketingsgrupper, hvis medlemmer har bedt folketingets formand om, at vi her ved anden behandlingen får en afstemning om forslaget overgang til tredje behandling. Jeg er meget vel klar over, at det er et overordentlig usædvanligt skridt at tage, men med alle disse uafklarede spørgsmål, herunder ikke mindst naturligvis spørgsmålet om, hvorvidt der her er tale om et grundlovsbrud, så mener vi ganske enkelt ikke, at det er forsvarligt, at sagen på nuværende tidspunkt og sådan, som den er

oplyst, sendes til vedtagelse ved tredje behandling her i Folketinget i indeværende folketings-samling.

Der er da heller ingen saglige argumenter for, at man skulle foretage en sådan gang lovsjusk og en sådan hastebehandling. I det hele taget er der fra flertallets side ingen argumenter af saglig art for den uanstændige måde, som dette lovforslag er blevet behandlet på i Folketingets Retsudvalg.

Jeg håber, at så mange medlemmer af Tinget som overhovedet muligt ved den afstemning, som vi nu skal have, ved at stemme imod overgangen til tredje behandling vil tilkendegive, at dette vil de personlig ikke indestå og tage ansvar for.

Det ville også være af interesse med hensyn til eventuelle senere retssager at få konstateret, hvilke folketingsmedlemmer der har ment, at på det grundlag eller rettere mangel på grundlag har man kunnet træffe en sådan beslutning og godkende en sådan lovgivning.

Dorte Bennedsen (S):

Enhedslisten har en række synspunkter på Europolkonventionen, synspunkter, som vi ikke deler i Socialdemokratiet, men som vi anerkender at Enhedslisten selvfølgelig er i deres gode ret til at have.

Men når hr. Keld Albrechtsen går herop og siger, at her er tale om et – jeg kan ikke citere helt ordret – usandsynligt lovsjusk, så må vi sige fra. Jeg kan se, hr. Keld Albrechtsen nikker.

Vi har haft debatter, en lang, lang stribe af debatter i Folketinget. Jeg kan ikke huske dem alle, men vi havde en stor forespørgselsdebat i december 1994. Forinden lagde vi nogle principper, og der blev stillet nogle krav også fra vores side til, hvad Europol skulle opfylde. Vi havde en debat i december 1996. Forslaget blev fremsat den 27. februar 1997, og vi har siden hen haft både en forespørgsels- og en redegørelsesdebat her i huset. Så at sige, at der er tale om lovsjusk, hører ingen steder hjemme.

Jeg kan i min lange politiske karriere næsten ikke huske en sag, der har været så gennemtygget som denne her. Jeg erkender, at Enhedslisten og Socialdemokratiet ikke er kommet meget tættere på hinanden i synspunkterne, men at påstå, at det ikke har været diskuteret og der er tale om sjuskeri, er ikke rimeligt.

Og så kun en enkelt bemærkning, for jeg anser det ikke for frugtbart at starte debatten forfra igen. Men jeg har en enkelt bemærkning

til hr. Keld Albrechtsens udsagn om, at nu kunne dansk politi trække alle mulige oplysninger ud af analysedatabaserne. Det er ikke rigtig. Betjent Jensen i Herning, eller hvor han måtte sidde, kan ikke trække de oplysninger. Det er kun helt konkrete og på forhånd udpegede folk, som har adgang til den enkelte analysedatabase. Der kan ikke trækkes frit på den. Det er et kontrolsystem, som er meget, meget sikkert.

Der er ingen saglige argumenter for dette her, siger hr. Keld Albrechtsen. Det er muligt, hr. Keld Albrechtsen ikke synes det. Vi synes, der er nogle gedigne og holdbare saglige argumenter for at indgå i dette her samarbejde. Det er nemlig et forsøg på at få dæmpet den grænseoverskridende kriminalitet inden for narko, økonomisk kriminalitet, menneskesmugling, og hvad det ellers er, som intet land er i stand til gennemføre alene.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det burde gøre indtryk på Socialdemokratiet, at fire partier, Dansk Folkeparti, Fremskridtspartiet, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten, ved denne debat gør opmærksom på, at de ikke finder, at sagen har haft et sådant forløb i Folketingets Retsudvalg, at det vil være forsvarligt at færdigbehandle den i denne folketingssamling.

Vi har fremlagt vægtige grunde for det synspunkt, som man i Retsudvalget har nægtet at høre på. Det synes jeg burde gøre indtryk. Det er højst usædvanligt, at fire partier tilkendegiver, at hele lovgivningsprocessen i en sag er af en sådan art, at det er uforsvarligt at gå videre. Det synes jeg burde gøre indtryk, men det gør det tilsyneladende ikke. Fru Dorte Bennedsen forsøger f.eks. at bortforklare det problem, som vi så har bedt om at få et samråd om, nemlig, at man kan trække oplysninger om danskeres politiske holdninger ud af registeret.

Så siger fru Dorte Bennedsen: Jamen det vil ikke være alle danske politifolk, som på en gang kan anvende disse oplysninger i registret. Nej, det er rigtig. Rigspolitechefen kan begrænse adgangen til udvalgte danske politifolk, men det ændrer jo intet i problemet. Det ændrer jo intet i det problem, at Rigspolitechefen kan bemyndige en hvilken som helst politimand i Danmark til at trække oplysninger, der er ulovlige at registrere her i Danmark, ud af Europol-registrene, hvor disse oplysninger i fremtiden vil forefindes.

Det kan fru Dorte Bennedsen ikke bestride, for hun har ikke undersøgt det til bunds, og hun har nægtet at få det afklaret, før sagen skulle til afstemning her.

Tom Behnke (FP):

Ved førstebehandlingen af lovforslaget havde jeg som ordfører for Fremskridtspartiet læst forslaget grundigt igennem. Jeg havde læst konventionen grundigt igennem, jeg forholdt mig seriøst og sagligt til det forslag, der lå på bordet, og gik derpå i Folketingssalen og anbefalede forslaget til vedtagelse.

Men under debatten om det her forslag og den efterfølgende debat om Enhedslistens forslag kom det jo tydeligt frem, at det, der stemmes om her, kun er et udkast. Det er kun noget foreløbigt. Allerede på nuværende tidspunkt har ministrene aftalt sig frem til en helt anden udvikling af Europol. Europolkonventionen er faktisk ikke længere eksisterende. Man er allerede gået langt videre.

Selv om man allerede på nuværende tidspunkt har truffet afgørelse om, at Europol i fremtiden skal have operative beføjelser i de forskellige medlemslande, ja, så stopper man ikke der. Forhandlingerne mellem de europæiske ministre fortsætter, og allerede på nuværende tidspunkt er der jo tale om, at der skal oprettes et egentligt forbundspoliti.

Det er der mange lande der ønsker. Det er der mange der taler varmt for, og ministrene fortsætter diskussionen. Med andre ord: Når man stemmer for forslaget her, så er det altså ikke det forslag, der ligger sort på hvidt, man skal stemme om. Nej, det er alt det, der også følger med, alt det, ministrene allerede har aftalt, og alt det, de i fremtiden vil komme til at aftale.

Jeg har tidligere udtrykt det på den måde, at det er som at købe en lille killing. Man ved ikke, om det er en kattekillling eller det er en løvekillling. Den ser meget sød ud, den er meget nuttet, lige når man får den. Men hvad bliver den, når den bliver voksen?

I dette tilfælde er der ingen tvivl om, at her er der tale om en løveunge. Og når den vil vokse sig stor, og det skal ministrene i Europa nok sørge for, vil det vise sig, at det sagt i billedsprog bliver en stor og farlig løve. Vi kan med andre ord ikke vide, hvad det er, vi stemmer for eller imod, når vi om et øjeblik skal stemme ved andenbehandlingen og senere ved en eventuel tredje behandling. Vi håber i Fremskridtspartiet ikke, at vi når frem til at skulle stemme ved en tredjebehandling i den her folketingssamling.

Vi støtter forslaget om, at lovforslagets behandling stoppes her, og at man tager sig den tid, der skal til for at få forslaget ordentlig gennemarbejdet, ud fra den holdning at vi ganske vist har et lovforslag, men det er kun råskitsen til det.

Man har allerede på nuværende tidspunkt udvidet beføjelserne væsentligt, og det er vi i Fremskridtspartiet imod. Derfor er vi imod, at vi overhovedet går med i Europolkonventionen, og vi vil støtte, at man ikke overgår til tredje behandling.

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil ikke gå i dybden med spørgsmålet om Europol og denne rammelovgivning, som vi lægger op til nu, idet jeg er enig med fru Dorte Bennedsen i, at den diskussion har vi taget, og vi har nu et flertal i Folketinget, der en gang har truffet beslutning om, at man går ind i en rammekonvention. Og jeg håber, at flertallet vil tage spørgsmålet om, hvor vi ender, når man udvider Europol, alvorligt.

Grunden til, at vi fra SF's folketingsgruppe har ønsket en afstemning her i forbindelse med overgangen til anden behandling, koncentrerer sig udelukkende om protokollen. Således som protokollen er udformet, og med de erfaringer, vi i øvrigt har haft med EF-Domstolen efterfølgende, er det en ny situation, at vi her i Folketinget tager stilling til, at Domstolen kan foretage præjudicielle afgørelser, der reelt vil være bindende for de danske domstole.

Vi er i SF kommet i besiddelse af forskellige juristers ret grundige overvejelser, hvoraf det fremgår, at hvis man skal give EF-Domstolen den præjudicielle beføjelse ved fortolkningstvivl, når det drejer sig om konflikter mellem lande i Europol, så vil det have en karakter, der er omfattet af grundlovens § 20.

Vi har derfor lagt megen vægt på, at det er begrundelsen for, at vi ønsker en afstemning mellem anden og tredje behandling.

Vi ser med stor alvor på det her spørgsmål. Og derfor er det også afgørende, at Folketinget her på nuværende tidspunkt ikke kan manifestere et flertal på fem sjettedele for overgangen til tredje behandling, og det mener jeg at Folketingets flertal i øvrigt skulle tage relativt seriøst, fordi man derved direkte med åbne øjne går ind og konstaterer, at man bryder grundlovens § 20, hvis det efterfølgende viser sig, at SF har haft ret.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu kan vi jo ved tredjebehandlingen, som det jo desværre ser ud til nu at vi får, tage en mere indgående diskussion om indholdet og konsekvenserne ved Europol. Men der er noget principielt dybt betænkeligt ved den måde, Folketinget ønsker at køre Europolkonventionen igennem Folketinget på.

Der er ikke for os i Dansk Folkeparti nogen som helst tvivl om, at Folketinget og herunder Retsudvalget har behov for meget længere tid og meget bedre muligheder for at gå ind i de problemstillinger, som er rejst omkring Europolkonventionen.

Det betyder også, at Folketinget, som jo under alle omstændigheder for nuværende i de her uger arbejder under et utrolig stort tidspres, er i gang med at haste en lov igennem, som har nogle konsekvenser, som jeg ikke er sikker på at alle folketingsmedlemmer her i salen har gjort sig klart.

Det er også lige så indlysende, at den regeringskonference, som verserer for øjeblikket på EU-plan, vil beslutte ting, som vil have indvirkning på ikke alene Europolkonventionen, men i særdeleshed, som vi så kommer ind på under et senere punkt, også Schengenkonventionen.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge justitsministeren, hvad det egentlig er, der haster så meget. Hvad er det, der gør, at vi ikke kan få Europolkonventionens ratifikation i Danmark udsat til oktober, så Folketinget og folketingsmedlemmer får mulighed for at give det her spørgsmål et mere indgående og en mere seriøs behandling? Europol og Schengenkonventionen, som vi skal behandle senere, har jo nogle meget vidtrækkende konsekvenser for Danmark. Derfor bør det også være muligt for alle Folketingets medlemmer at sætte sig grundigt ind i de problemstillinger, som allerede i dag er rejst.

Jeg skal som en af de allermost alvorlige problemstillinger for Dansk Folkeparti nævne grundlovsproblematikken. Det er rigtigt, som også fru Anne Baastrup gør opmærksom på, at EF-Domstolen får præjudiciel kompetence til at fortolke Europolkonventionen. Det betyder efter vores opfattelse, at der afgives suverænit. Det betyder, at grundlovens bestemmelser herom bør iagttages. Og det betyder, at der enten her i Folketinget skal være et fem sjettedeles flertal for at ratificere, eller at der skal være et flertal og en efterfølgende folkeafstemning, som godkender ratifikationen. Dette er ikke tilfældet, som

situationen står nu, og det kan vi glæde os over i Dansk Folkeparti. Der er ikke et flertal på fem sjettedele her i Folketinget for at ratificere den her konvention, og det burde alle faktisk være kraftigt opmærksom på.

Det siger sig selv, at på det grundlag mener Dansk Folkeparti ikke, at Folketinget bør viderebehandle konventionen om Europol, og vi mener derfor, at Folketinget bør stoppe behandlingen om ratifikationen. Det er jo også baggrunden for, at vi er medunderskrivere på, at vi senere skal have en afstemning om, hvorvidt ratifikationen i den videre proces skal gå til tredje behandling. Det er stadig væk vores håb, at der her i Folketinget vil være folketingsmedlemmer, som besinder sig og finder ud af, at der nok er noget, der lige skal tænkes igennem en gang mere.

Så det håber vi, men jeg vil meget gerne have et svar fra justitsministeren her under andenbehandlingen, inden vi stemmer, på, hvad det egentlig er, der haster så meget ved ratifikationen af Europol. Hvorfor er det, regeringen ikke af egen drift trækker forslaget tilbage og kommer med det igen til oktober, så Folketinget kan få en langt mere indgående og seriøs drøftelse af konsekvenserne af dansk ratifikation af Europolkonventionen?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg er godt klar over, at hr. Albrechtsen ikke går rundt med en lille kalorietabel i lommen over, hvilke udtryk man skal bruge hvornår for ikke at bruge for saftige kaloriefyldte udsagn i enhver sag. Det ved jeg godt, hr. Albrechtsen ikke gør. Han bruger stort set spredehagl i hver eneste sag, for der må være et eller andet, man kan ramme, når man bruger spredehagl. Det er der desværre ikke i denne sag, selv om der er forsøgt effektivt og godt, og det skal hr. Albrechtsen da ikke have utak for. Det manglede da bare, at alle sten ikke skulle vendes.

Når det drejer sig om den påstand, som hr. Albrechtsen har fremført en række gange om, at det er uanstændigt, og at det går for stærkt, så må jeg sige, at det er i hvert fald en påstand, som jeg tror alene står for hr. Albrechtsens regning. Jeg tror, at Folketinget, alle medlemmer, er klar over, at denne sag er vendt, hver eneste sten er vendt. Det er nok den konvention, som Danmark tilslutter sig, som har været drøftet flest gange henholdsvis i udvalget her i Folketinget og i Folketingssalen.

Når det drejer sig om den næste påstand om, at der er tale om grundlovsbrud, netop fordi vi her tilslutter os protokollen om den præjudicielle fortolkningskompetence til EF-Domstolen om Europolkonventionen, så har jeg ikke set en eneste jurist, der er enig med hr. Albrechtsen i det, i hvert fald ikke nogen, der har givet udtryk for det i skrift. Det kan godt ske, hr. Albrechtsen har mødt nogen, der har gjort det i tale, men jeg har ikke mødt en eneste jurist, der i skrift har gjort gældende, at der her skulle være tale om et grundlovsbrud.

Der er jo ikke tale om, at vi her giver EF-Domstolen mulighed for at træffe afgørelser og dømme danske borgere. Der er mulighed for EF-Domstolen for at fortolke konventionsbestemmelser og meddele danske domstole, hvad konventionens bestemmelser siger, og så skal domstolene tage udgangspunkt i den fortolkning, når de skal træffe konkrete afgørelser om danske borgere. Det er alene det, der henholder sig til konventionen, og ikke det materielle, der måtte være indeholdt i en eventuel tvist eller domstolsprøvelse ved danske domstole. Her er det danske dommere, danske domstole, der dømmer med baggrund i den danske lovgivning, men er der ting, der relaterer sig til Europolkonventionen, så er det EF-Domstolen, der fortolker konventionens bestemmelser.

Det er jo for at sikre, at man fortolker konventionen ens i alle lande, og at der ikke bliver dømt forskelligt i landene, når det drejer sig om ting, der relaterer sig til Europolkonventionens bestemmelser. Vi har da en interesse i, at der ikke er forskellige fortolkninger af konventionen, som bliver lagt til grund for den egentlige domfældelse i de enkelte lande, der har tilsluttet sig konventionen.

Så er hr. Albrechtsen, og jeg tror også fru Anne Baastrup, inde på gennemførelsesforanstaltninger, for så vidt angår databaser og analysedatabaser. Det er jo en sag, vi havde til flere timers drøftelser for ganske nylig her i Folketingssalen. Jeg skal blot i denne sag henvise til to forhold.

For det første, når det drejer sig om Register-tilsynets opfattelse af analysedatabaserne, skal jeg henvise til det svar, vi har fået fra Register-tilsynet så sent som den 12. maj, hvor Register-tilsynet sammenfatter til sidst:

»Sammenfattende er det ud fra en samlet betragtning Registertilsynets vurdering, at det foreliggende udkast til gennemførelsesbestemmelser for Europols analysedatabaser – sam-

menholdt med de regler, der følger direkte af Europolkonventionen – lægger op til et højt beskyttelsesniveau og vil leve op til de krav, der bør stilles til et sådant system.»

Her har vi altså det danske kompetencecenter for databaser og elektroniske styringssystemer, der her konkluderer, at der er tale om et meget højt beskyttelsesniveau, som kan leve op til de krav, der bør stilles til et sådant system.

Jeg har godt bemærket, at der lørdag i pinsen var en artikel i dagbladet Det Fri Aktuelt, der beskrev, at dette analysedatabasegrundlag skulle være i modstrid med dansk lovgivning. Jeg har efterfølgende set, at direktøren for Register-tilsynet samme dag har sagt det modsatte til Ritzaus Bureau, nemlig at der ikke er modstrid mellem dansk registerlovgivning og analyse-databaserne.

Hvorfor er der ikke det? Det er der ikke, fordi vi ifølge konventionens bestemmelser ikke er forpligtet til at lægge oplysninger ind i analysedatabaserne, der ikke er lovlige ifølge dansk lovgivning. Danske myndigheder kan ikke lægge oplysninger, der ikke lever op til den danske registerlovgivning, ind i Europols analysedatabaser. Og her er det, hvad jeg tror flere ordførere er bekendt med, i Danmark ifølge dansk lov ikke muligt at registrere politisk tilhørsforhold og andre personfølsomme ting, der knytter sig til det. Det er altså ikke lovligt, og det kan dermed heller ikke registreres i Europols analysedatabaser, for så vidt angår danske myndigheds indrapportering om danske borgere.

Så forsøgte hr. Albrechtsen at skabe en ny myte om, at der var noget uanstændigt i overførsel af oplysninger til tredjelande og eksterne organisationer fra Europol. Jeg tror også, jeg fik sagt det under den forespørgselsdebat, vi havde for nylig, der var stillet af hr. Albrechtsen omkring analysedatabaserne, men hvis man blot læser art. 18 i konventionen, så vil man vide, at her er en meget restriktiv regulering af, hvornår der kan overføres oplysninger fra analysedatabaser til tredjelande, ja, i det hele taget oplysninger fra Europols database.

Der står i art. 18, stk. 4:

»Hvis Europol har modtaget oplysninger fra en medlemsstat, må Europol kun videregive dem til tredjelande og eksterne organisationer, hvis den pågældende medlemsstat giver sit samtykke hertil. Medlemsstaten kan med henblik herpå give et forudgående samtykke, som kan være generelt eller begrænset, og som til enhver tid kan tilbagekaldes.«

Så hvis der skulle være ønsker fra et tredjeland om at få oplysninger fra Europol, så vil Europol kun kunne videregive dem, hvis de har fået et samtykke fra det land, der har lagt oplysningen ind i Europols database. Det er jo en meget vidtgående restriktion, der her er tale om, og i øvrigt er der på en lang række felter i art. 18 klare begrænsninger i, hvornår der kan udveksles oplysninger mellem Europol og tredjelande.

Til hr. Tom Behnke: Sådant som jeg hørte det, skulle vi blot sætte verden i stå. Intet skulle forandres. Selv om kriminaliteten i Danmark, ja, i Europa, bliver mere og mere grænseoverskridende, begynder at tage nye former, bliver organiseret, bruger den nye teknologi osv., så skal vi bare forholde os passive.

Det er ikke regeringens konklusion. Vi mener, at vi både nationalt og internationalt skal styrke politiets muligheder for at opklare kriminalitet, og vi skal også have et tæt samarbejde mellem politimyndigheder i Danmark og i udlandet. Her er det nødvendigt at lave nogle fælles databaser, og her er det nødvendigt at have nogle eksperter, som vi kan trække på i fællesskab, og som kan have en støttefunktion, hvis et lands politimyndighed står og har brug for oplysninger og ekspertviden f.eks. om menneskesmugling, narkoleverancer og tyveri af biler, der eksporteres over landegrænserne. Her har dansk politi naturligvis brug for at kunne trække på nogle eksperter, der sidder i Europol.

Det er de operative kompetencebestemmelser, der nu drøftes i Europol. Der er bestemt ikke noget ønske om at lave noget overnationalt politi. Der er bestemt ikke noget ønske om, at vi skal lave noget europæisk FBI. Tværtimod, så er der tale om, at i Danmark er det dansk politi, der udøver myndighed, men de har brug for at kunne trække på ekspertviden andre steder fra.

Til hr. Thulesen Dahl: Hvorfor haster det? Som sagt er det jo en sag, der har været undervejs i mange år. Den har været til drøftelse mange gange. Jeg medgiver hr. Thulesen Dahl, at der også under den igangværende regeringskonference er drøftelser om ting, der knytter sig til tredje søjle i Traktaten, hvor Europolkonventionen jo har sit udgangspunkt. Men det skal vel ikke forhindre, at Danmark og de andre lande forholder sig til det eksisterende grundlag, og det er det, vi gør.

Danmark tager ikke her initiativer, der går ud over det eksisterende kendte konventionsgrundlag. Vi forudsætter også, at den eksisterende Traktat for Det Europæiske Fællesskab er

den, vi kender i dag. Der er altså ikke her noget forsøg på at lave noget skred i forhold til danske forbehold. Her er Danmark jo med forbeholdene fulgt med i et samarbejde på det retlige og politimæssige samarbejde, så længe det er i tredje søjle og er mellemstatsligt, og det er det, vi her tager stilling til.

Derfor mener regeringen, at alt er kendt, alle sten er vendt, og Folketinget kan trygt færdigbehandle lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren hævdede, at hver en sten i denne sag er blevet vendt. Jeg vil snarere sige det på den måde, at ministeren har trampet stenene fast og står nu på dem, således at vi andre bliver lagt hindringer i vejen for at få dem vendt. Det er det, der er kendsgerningen.

F.eks. kommer ministeren ind på nu, at danske myndigheder ikke kan lægge oplysninger ind i registeret om danskeres politiske opfattelse, for det må danske myndigheder ikke. Det er ikke det, jeg har snakket om. Det, jeg har oplyst, er, at man fra andre landes politimyndigheder kan lægge oplysninger ind om danskeres politiske overbevisning, og dem kan dansk politi bruge i strid med reglerne. Det er et kæmpe hul, som Registertilsynets direktør gjorde opmærksom på i lørdags i Det Fri Aktuelt, og det har man ikke ønsket at undersøge. Det er blot en af de problemstillinger, man ikke har undersøgt.

Grundlovsproblemstillingen er en anden. Ministeren kunne f.eks. spørge professor Hjalte Rasmussen om hans bedømmelse af grundlovsproblemet, for så er jeg sikker på, at han vil få en ganske anden version end det bestillingsarbejde, Justitsministeriets Lovafdeling har præsteret. Ja, det er et bestillingsarbejde, for resultatet var givet på forhånd. Men at spørge en uafhængig jurist som professor Hjalte Rasmussen, det tør regeringen ikke, for regeringen ved godt, at så kommer der et andet svar, nemlig at vi står med et kæmpe grundlovsproblem.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg hørte faktisk ikke et eneste argument fra ministeren, som godtgjorde, at denne sag ikke kan udsættes til efter færdiggørelsen af regeringskonferencen. Jeg hørte en snak om noget forbehold, og at det danske forbehold ikke ville komme under særligt pres.

Det var vel nærmest ministerens signal, og jeg vil så sige, at det da vist kun er ministeren, der kan finde frem til den konklusion, for alle andre kan da se, at der er store problemer med den igangværende regeringskonference og regeringens linje i forhold til det danske forbehold på det retlige område.

Hvorfor i alverden kunne det her ikke udsættes til efter regeringskonferencen? Så kunne Folketinget i ro og mag diskutere regeringskonferencens konklusion, og hvad vi skal gøre i forhold til Europolkonventionen.

Om grundlovsproblematikken siger ministeren, at det alene er i henhold til konventionen og ikke i forhold til det materielle indhold i en sag, at EF-Domstolen får præjudicial kompetence. Men det, der vel egentlig er spørgsmålet, er: Får EF-Domstolens afgørelse bindende virkning for den danske domstol? Ja eller nej. Ministeren må kunne give et klart svar. Som jeg læser teksterne, er det helt klart, at EF-Domstolens afgørelse får bindende virkning for de danske domstole, og det er jo det, der er afgørende for, om der afgives suverænitet eller ej, om vi er inde i en grundlovsproblematik eller ej.

For Dansk Folkeparti er det soleklart, at det er vi i denne sag, og derfor er der store problemer, som ministeren også burde forholde sig anderledes til end det, der kendetegnede det indlæg, ministeren netop har haft.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil blot spørge justitsministeren, om han kan bekræfte, at Europolkonventionen blev underskrevet den 26. juli 1995, og det vil sige, at på nær to måneder er det to år siden, og at der derfor faktisk har været overordentlig god tid.

Der er ikke ændret i konventionen i disse knap to år, så der har været overordentlig god tid til at gå den igennem og få undersøgt tingene. Derfor kan der ikke på nogen måde være tale om sjuskeri og lovsjask, eller hvad der ellers er blevet sagt fra denne talerstol.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Til hr. Albrechtsen: Jeg har forstået, at Folketingets formand i et brev til hr. Albrechtsen har tilbudt hr. Albrechtsen, at han og Enhedslisten er meget velkomne til at bruge af de partistøtte-midler, man via lovgivningen får tildelt her i Folketinget, til at indhente responsa fra en hvilken som helst jurist, også den, hr. Albrechtsen nævnte navnet på, men jeg er helt sikker på, at

hvis hr. Albrechtsen var sikker på, at han her kunne fange regeringen i et grundlovsbrud, ville hr. Albrechtsen ikke have sparet regeringen for at have sådan et responsum i hånden.

Jeg har altså ikke set, at professor Hjalte Rasmussen på skrift skulle have givet udtryk for, at Danmarks tiltrædelse af Europolkonventionen og den præjudicielle fortolkningsprotokol skulle være grundlovsstridig, men hvis hr. Albrechtsen har sådan et responsum, vil jeg være interesseret i at læse det og bede mine medarbejdere i Justitsministeriet vurdere det. Hvis hr.

Albrechtsen her fra Folketingets talerstol kan oplyse, at han ligger inde med et sådant, så lad os få det op på bordet.

Regeringen har lagt alt frem. Regeringen har hentet sin juridiske vurdering af det her hos Justitsministeriets Lovafdeling, som er regeringens juridiske kontor, for at få afgjort, om Danmark her er i overensstemmelse med bl.a. grundlovens bestemmelser.

Hvis hr. Albrechtsen er i besiddelse af sådan nogle oplysninger, synes jeg, hr. Albrechtsen skulle meddele Folketinget det; jeg har dem ikke.

Hr. Thulesen Dahl spørger: Hvorfor ikke vente? Jeg er sikker på, at det ikke ville forandre noget. Men jeg kan da spørge hr. Thulesen Dahl: Vil Dansk Folkeparti stemme for, hvis vi udskyder det til oktober? Var meldingen, at Dansk Folkeparti bare skal have lidt mere tid?

Jeg tror godt, jeg allerede nu kan konkludere, så jeg kan spare Folketinget for, at vi skal have endnu en runde, at der vil ikke være noget forandret hverken for hr. Thulesen Dahl eller for hr. Albrechtsen. Begges partier vil fortsat stemme imod. Man kunne måske have håbet, at SF fik det dér væk fra øjnene, hvad angår denne sag, som man har gået med i de seneste par måneder, og så ville stemme for, men jeg kan se på ordførerens hovedrysten, at det var nogle forhåbninger, der hurtigt kunne fejes af bordet. Så lad os nu få stemt Europolkonventionen igennem.

Jeg kan bekræfte over for fru Dorte Bennedsen, at det er ganske lang tid siden, konventionen er underskrevet.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren henviser til, at Folketingets formand i et brev til mig har opfordret Enhedslisten til at indhente juridisk ekspertise i det her spørgsmål og anvende partistøttemidler til det formål. Jeg

er ganske sikker på, hvad der ville ske, hvis vi benyttede den fremgangsmåde. Så ville ministeren stille sig her op på talerstolen og sige, at nu har Enhedslisten indhentet et bestillingsarbejde hos en jurist, som Enhedslisten er tæt knyttet til. Jeg er ganske sikker på, at det ville ske.

Derfor er den eneste måde, vi på en uvildig måde kan få afklaret det her problem på, at vi – tilhængere og modstandere her i Folketingssalen – i fællesskab enes om at gå til uvildige jurister. Jeg har så bragt et forslag på bane over for ministeren, nemlig professor Hjalte Rasmussen, og jeg tror ikke, ministeren ville finde på at antyde, at han på nogen som helst måde skulle have interesser i sagen, der gjorde, at han ikke var uvildig, og derfor tror jeg, det ville være en god løsning. Men det vil regeringen ikke, for den ønsker ikke at få et uvildigt svar, og det er det, der er problemet.

Derfor skal vi om et øjeblik stemme, og jeg synes, det er vigtigt, også af hensyn til en kommende retssag ved domstolene, at det bliver fastslået, at repræsentanter for partier, der repræsenterer mere end en sjettedel af medlemmerne, rent faktisk anser det her for så problematisk, at man ikke bør vedtage loven.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er egentlig bemærkelsesværdigt. Justitsministeren har anerkendt – så vidt jeg har forstået – både i forhold til Europolkonventionen og Schengenkonventionen, som vi senere skal andenbehandle – at den igangværende regeringskonference kan skabe afgørende forandringer for grundlaget for Danmarks tiltrædelse. Minsandten om ministeren ikke stiller sig herop og siger: Vi kan ikke udsætte sagen, til efter det nye grundlag er kendt, for Dansk Folkeparti vil sandsynligvis alligevel ikke ændre holdning.

Hvad er det for en argumentation? Hvis Folketinget skal træffe beslutning om ratifikation af Europolkonventionen, bør det da ske på et fuldt oplyst grundlag, og det kan da ikke være sådan, at Folketinget vil ratificere en konvention, som med justitsministerens egne ord kan være forældet om en måneds tid. Det er jo det, der kan blive tilfældet.

Jeg kan konstatere, at regeringen ikke har en eneste saglig begrundelse for, at denne sag ikke kunne udsættes til oktober.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg må én gang for alle tage til efterretning, at justitsministeren ikke mener, at SF's politik har eksisteret, før justitsministeren trådte til. Men det har rent faktisk været SF's opfattelse i hele forløbet omkring Europol, at det ikke var den vej, man skulle gå med kriminalitetsbekæmpelsen i EU.

Den ene gang, vi har givet mandat, var om indplacering af forbindelsesofficerernes løn niveauer i Europol; i alle de andre situationer har vi afvist at give den tidligere justitsminister mandat. Så det er ikke noget nyt, at SF fortsat fastholder, at vi afviser Europol.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Til det sidste, fru Baastrup var inde på, skal jeg dybt beklage, at der kun har været det ene tilfælde, hvor SF har forholdt sig til realiteterne og kunnet give et mandat.

Jeg erindrer rejser til Europol med tidligere retspolitiske ordførere for SF, bl.a. hr. Gert Petersen og fru Ebba Strange, hvor vi besøgte Europol, og jeg tror, at dér blev der sat i hvert fald nogle positive vibrationer i gang hos de to SF'ere i den forstand, at de godt kunne se, at her var der altså ikke tale om noget europæisk FBI, men om en facilitet, en institution med nogle medarbejdere, som kunne besidde kompetence på nogle områder, som danske politimyndigheder har brug for i kampen mod grænseoverskridende kriminalitet.

Jeg er selvfølgelig ked af, at den positive holdning, der dengang, om man så må sige, begyndte at sætte sit præg på bedømmelsen, ikke har fået lov til at gro videre som en stor flot blomst, en solsikke, i SF's have, men sådan er det ikke gået, og det er jo SF's egen beslutning.

Jeg skal sige til hr. Thulesen Dahl, at jeg kan forstå, at de forenede fremskridtspartier her i Folketinget har den opfattelse, at vi skal sætte verden i stå, i hvert fald når det drejer sig om myndighedernes muligheder for at tage kampen op mod de kriminelle.

Vi kan bare tage til efterretning, at hvis der er nogen, der har et synspunkt ude i Europa, skal den danske regering sætte sig tilbage og afvente enhver debat, enhver drøftelse, ethvert tema, der er rejst af andre nationer i Det Europæiske Fællesskab.

Men regeringen skal forholde sig til de konkrete tekster, der er gældende i dag, og det er baggrunden for lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil bare sige til ministeren, at hans bemærkninger om SF's deltagelse i udvalgsrejserne til Europols hovedkvarter er aldeles og hundrede procent urimelige. Jeg var med på den sidste udvalgsrejse, som Europaudvalget havde til hovedkvarteret for Europol i Haag, og hr. Steen Gade var, så vidt jeg erindrer, også med.

Det, der er korrekt, er, at vi kunne konstatere, at man har et politisamarbejde på et mellemstatsligt niveau, som fungerer, og som man ikke behøver denne Europoltraktat for at gå videre med. Det er aldeles overflødig.

Vi fik dokumenteret, at der overhovedet ingen saglige grunde er til at vedtage denne konvention. Det var det, vi fik dokumenteret, og det var den positive tilkendegivelse, jeg tror hr. Steen Gade og også jeg kom med i den sammenhæng, for vi ønsker også et internationalt samarbejde mod kriminalitet, men vi ønsker ikke den konvention, der nu foreligger. Derfor syntes jeg, at jeg var nødt til at korrigere ministerens manipulationer med SF's deltagelse i disse rejser.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det eneste positive, man kan sige om ministerens tale, var, at han sagde, han var ked af det. Det har han også rimelig god grund til, fordi hvis ministeren havde været klog og prøvet på at forklare, at det her drejer sig om international bekæmpelse af kriminalitet, og at det ikke behøvede at have et sådant kissejav, som ministeren har, havde der måske været et meget større flertal bag.

Men sagen er jo, at ministeren er ved at være på meget tynd is, for ministeren ved udmærket godt, at der i dag ligger et forslag til, at Europol og Schengenaftalen bliver en del af det overnationale i EU, og det synes ministeren mærkeligt nok ikke der er nogen grund til at begynde at diskutere, i hvert fald ikke her, hvor det vigtigste er, at vi her og nu må skynde os at sige ja til det og så bagefter finde ud af, hvad det er, vi har sagt ja til.

I løbet af en måneds tid sidder ministeren med et meget større problem, for så er vi nødt til at melde os ud af hele EU, hvis vi ikke får stoppet den slags fuldstændig tåbeligt overnationalt pjat.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes, at ministeren med sit seneste indlæg bevæger sig ned på et niveau, hvor det er direkte plat. I stedet for at forholde sig til kendsgerningerne og de spørgsmål, der stilles, kommer ministeren med en gang udenomssnak og forsøger at lede diskussionen over på noget, der overhovedet ikke handler om det, vi diskuterer her i dag. Dansk Folkeparti vil sætte verden i stå, sagde ministeren bl.a., sådan som jeg forstod det. Hvad er det for noget vrøvl?

Jeg vil gerne have, at ministeren nu kommer herop og bekræfter, at efter planen er der en igangværende regeringskonference, som skal slutte medio juni, og at den regeringskonference med meget stor sandsynlighed kan slutte med et resultat, som reelt skaber et andet grundlag for Danmarks tiltrædelse af Europakonventionen og Schengenkonventionen.

Jeg vil gerne have, at ministeren kommer herop og bekræfter det. Det, jeg her siger, har ministeren tidligere sagt, og jeg vil gerne have, at ministeren endnu en gang bekræfter det her ved andenbehandlingen, så alle Folketingets medlemmer kan høre det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-7 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges med 92 stemmer mod 22.

Anden næstformand (Henning Grove):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.15.

Mødet udsat kl. 12.16

Mødet genoptaget kl. 13.15

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 221: Forslag til lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen.

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 10/4 97. Første behandling 17/4 97. Betænkning 20/5 97).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 222: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Schengenkonventionen m.v.).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).

(Fremsat 10/4 97. Første behandling 17/4 97. Betænkning 20/5 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Keld Albrechtsen (EL):

Desværre må vi jo konstatere, at det rekordagtige lovsjuskteri, som vi var vidne til før frokostpausen, nu fortsættes og i en endnu værre udgave med loven om dansk tilslutning til Schengenkonventionen.

Vi står i en situation, hvor man intet aner om, hvad det er, man har tænkt sig at beslutte, hvis man virkelig i denne folketingssamling inden 1. juni i år vil føre Schengenkonventionen igennem.

Vi ved på nuværende tidspunkt, at der er mindst to grundlovsproblemer i denne sag, som ikke er opklaret.

Det ene grundlovsproblem handler om, at tysk og svensk politi får adgang til at overskride de danske grænser og operere på dansk jord, endog, som det er kommet frem i en skrivelse til Retsudvalget, med fly, skibe og helikoptere vil man kunne overskride grænsen med svensk og tysk politi. Dette kan ikke finde sted efter grundlovens regler. Det forudsætter en ændring af grundloven at tillade udenlandsk politi at arbejde i Danmark, men det problem har Rets-